

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VI. Petit populus dimitti Barabbam, Christum crucifigi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

omnes, & purpurati Principes, & trabeati Proce-
res, & coronati Cæsares. Jesu, qui ut Deus ab-
sconditus sub figuris latitas, sed tanquam splen-
dor gloria Patris, & figura substantiæ eius, & ut sol il-
lustras, & ut ignis omnes inflammas. Credo, (&
his verbis promptus sum subscribere meo san-
guine) credo, te qui hîc lates sub figuris panis,
esse eundem qui sedes ad dexteram Patris. Ita-
que colo te cultu tibi uni proprio, latriæ; adoro
te eâdem reverentiâ, qua in regno gloriæ tuæ
novem Angelorum Chori: tu solus sanctus, tu
solus Dominus, tu solus Altissimus; ex quo om-
nia, per quem omnia, in quo omnia, Deus meus
& omnia.

Hebr. 13.

S. VI.

Petit populus dimitti Barabbam, Christum crucifigi.

Gemini in theatrum prodiere, ut modò spe-
cistis, prædones: unus pecuniarum, alter
animarum; unus spoliavit facultatibus homines,
alter expoliavit Principatus & Potestates: id
est, dæmones; unus ex patre diabolo, alter ex
Patre Deo, Barabbas, & Christus. Quid cum u-
troque fieri petierit Synagoga, audite. Hæc vox
est totius Synagogæ: Tolle hunc, & dimitte nobis
Barabbam.

Luc. 23.

19.

T. 2. Ser. 3

Acerbo Judæos laconismo perstrinxit divus

Chrysostomus: *Latrones petierunt latronem; Domi-*

num autem crucifixerunt. Hîc item contra cla-

mantentes Judæos exclamat D. Anselmus: *O iniquum*

judicium! Bonus despicitur, & malus præponitur; ju-

stus punitur, & peccator liberatur; agnus occiditur, &

lupus acceptatur; vita deseritur, & mors reservatur.

Etiâ hîc Christiani luculentè prodimus nos

esse Judæos, dum exemplo Judæorum eligimus
Barabbam, repudiamus Christum. Idem enim

Peccatū
est aver-
sio &
conver-
sio.

est peccatum committere, & Barabbam Christo præponere. Quid enim est peccatum? est quædã animæ aversio & conversio: aversio à Creatore, conversio ad creaturam. Ab eo se avertere, ad hanc se convertere, quid aliud est, quàm Christum Barabbæ postponere? O misera aversio, miserior conversio, miserrima animæ sic se avertentis, & convertentis, conditio! Peccatum est aversio, & conversio à quo ad quid; à Potentia ad fragilitatem, à Fortitudine ad fragilitatem, à Scientia ad ignorantiam, à Sapientia ad stultitiam, à Gloria ad ignominiam, à Majestate ad vilitatem, à Bonitate ad malitiam, à Justitia ad iniquitatem, à Misericordia ad miseras, à Pane ad Famem, à Fonte ad sitim, ab Opulentia ad egestatem, à Plenitudine ad inanitatem, à toto ad nihilum, à summo Bono ad summum malum. O hominis cæcitas! ô in Deum impietas! ô execranda indignitas! ô nunquam satis punienda impietas! Quis non stupeat homuncionem vilissimam qui ex limo, quoad corpus, formatus; ex nihilo, quoad animam, creatus; ex se nihil est, nihil boni naturæ vel gratiæ habet, nihil potest, nihil scit, nihil vult facere, vel facit ex se absque peculiari Dei concursu & præsidio, exceptâ solâ peccati malitiâ, cujus ipse auctor est, præponere aut momentaneam aliquam voluptatulam, aut temporale lucellum, aut inanem gloriæ umbram, aut meram propriæ voluntatis libidinem, Deo summo, infinito, inestimabili Bono, dum elegit eum potius offendere, ejusque & amicitiam & gratiam excidere, quàm carere fucatâ illâ, futilique quam in rebus creatis aucupatur, voluptatibus. Planè par est iniquitas, eadem in Christum injuria, similis malitia, & quale flagitium, & Judæi præ-

Quot
Christo
fiant in
templo
injuriæ.

præponentis Christo Barabbam, & Christiani
 præponentis Creatori creaturam. Tanta est hu-
 jus rei indignitas, ut ipse deus evocet ad stuporē
 ipsos cœlos, & contra ingratitudinem hominis
 exoptulet his verbis: *Obstupescite cœli super hoc, & Jerem. 2.
 porta eius desolamini vehementer; duo enim mala fecit
 populus meus: me dereliquerunt fontem aqua viva (ec-
 ce hic aversio) & foderunt sibi cisternas dissipatas,
 qua continere non valent aquas (ecce conversio.)*
 Ecce hic Barabbam præpositum Christo. Hoc
 ipsum agis illo loco, ubi hoc agere minimè de-
 cet; nunquam oportet in domo Dei, in sacro de-
 lubro. Tunc Barabbam Christo præponis, dum
 sacra limina, & augustos postes, templum inquā,
 profanas impiis fabulis, sacrilegā immodestiā,
 impiā irreverentiā, lenocinantibus oculis; dum
 majorem exhibes honorem putido scorto, quā
 ipsi Christo. Hæc audes, & sine fronte, sine metu
 audes in domo Christi, in conspectu ejus, ipso
 spectante iudice, vindice, Numine tuo? Hujus-
 modi homines amarulentā Satyrā persequitur
 Salvianus, dum in hunc modum in eos vehe-
 mentissimè invehitur: *In templa, vel potius in ab- De Ge-
 taria, atque in sacraria Dei passim omnes sordidi ac ber. l. 9.
 flagitiosi, sine ulla penitus reverentia sacri honoris ir-
 rumpunt; non quia non omnes ad exorandum Deum
 currere debeant; sed quia qui ingreditur ad plorandum,
 non debet egredi ad exacerbandum. Neque enim ejus-
 dem officij est, indulgentiam postcere, & iracundiam
 provocare. Novum siquidem monstri genus est: eadem
 penè omnes jugiter faciunt, qua fecisse se plangunt. Et
 qui intrant ecclesiasticam domum, ut mala antiqua de-
 steant, exeunt, & quid dico exeunt? in ipsis penè hoc o-
 rationibus suis ac supplicationibus moliantur. Aliud
 quippe ora hominum, aliud corda agunt: & dum verba*

præterita plangunt, sensu futura meditantur: & sic ratio eorum rixa magis est criminum, quam exoratrix. O JESU, ut video, magna est velut mare contritio tua. Judæi electo Barabbâ te repudiant, Ethnici te non agnoscunt, Hæretici in te non credunt, Catholici multi te spernunt, omnes te contemnunt. Siccine solvitur Barabbas, vincitur Jesus? Barabbas liber, Jesus captivus? vivit Barabbas, Jesus moritur? *Obstupesce cæli super hoc!*

§. VII.

Pilati ad populum interrogatio.

Pilatus alterno veluti æstu omnem in partem fluctuabat, incertus cui vento vela daret: volebat Christum dimittere, sed nolebat Christi inimicos offendere: incertus ergo quid lubeat, vel liceat, cum rabidi Judæi postulârent dimitti Barabbam,

Matth.
27.22.

Dixit illis Pilatus: *quid igitur faciam de Iesu?* Hæc enim verò exotica est quæstio, & peregrina interrogatio: *Quid faciam de Iesu?* Ad cône res vilis & abjecta est JESUS, ut quasi ad omnia foret inutilis, nesciatur quid oporteat facere de Iesu? Hoc peti solet de putido aliquo cadavere, de cane mortuo, de putrido pomo, de cava nuce, de re nauci, flocci, nihili: *Quid faciam de hac re?* Tam vilis erat in oculis synagogæ sponsus Ecclesiæ. Audiamus ad hanc interrogationem Judæorum responsum: *Quid faciam de Iesu, ô Judæi?* Tolle, tolle, intoxicat aërem suo spiritu; conspurcat terram suis pedibus; infatuat homines suis verbis; indignus est qui sit in rerum natura. *Quid faciam de Iesu, ô Pharisei?* Tolle, si possit reduratur in nihilum, homo nihili. *Quid faciam de Iesu, ô Scribe?* Tolle, ad nihil valet ultra, nisi ut mitte-

Matth. 5.